

P Š K L Á K

Školní občasník

—

**jediné a jedinečné číslo školního roku
2019/2020**

V tomto čísle se dočtete:

- ❖ O Vánocích a Novém roce.
- ❖ O VZPouře proti úrazům.
- ❖ O anketě – Jak je ve škole hned do koronaviru?
- ❖ Vtipy.

Vánoce a Nový rok u našich dětí

- Tradice: vypouštění kapra, zpívání koled, zdobení stromečku, lití olova, krájení jablka.
Dárky: Telefon, oblečení, Dobble, auto robot, elektrokasička, zájezd k moři.
- Seděl jsem u tabletu a nic jsem nedělal, jenom jsem pomáhal uklízet a potom nic. Byl jsem u babičky a tam jsem krmil králíčky. Chodil jsem o prázdninách ke kamarádům.
- Jedno z dětí nám sdělilo, že bylo o Vánocích nemocné, ale nevadilo to, protože dostalo hodně dárků: lego, modelíny, vysílačky, panenku, slizy, vláčky, věci na panenku. Přijeli i bratřenci. Koupili si kapry a snědli je k večeři. O Silvestru se ponocovalo a koukalo na rachejtle.
- Vánoce jsme si užili. Šli jsme pro Betlémské světlo do kostela. Povečeřeli jsme a pak jsme šli rozbalit dárky. Nový rok jsme strávili u bratrance. Prskali jsme prskavky, pili jsme dětské víno a jedli chlebičky. Bylo to skvělé.
- Jeli jsme na hory. Hned první den jsme se šli projít na skály. Vyšplhali jsme nahoru. Byl tam žebřík, který byl dřevěný a mokrý.
- Hrál jsem skoro celé dva týdny na xboxu one a tu druhou půlku jsem byl u babičky.
- Na Štědrý den jsme byli s rodiči u babičky a dědy. Tam jsme si rozbalili dárky a pak jsme jeli domů a tam jsme měli také dárky. S bráchou jsme dostali čtyřkolku a hodně Lega. Měl jsem radost.
- Na Vánoce jsme jeli do Ústí k babičce. Dostal jsem plno dárků. Přijeli jsme domů a pod stromečkem byly další dárky. Se vším jsem si hrál. Na Silvestra jsme byli v klubovně s přáteli. Vánoce byly moc super.
- Na Silvestra ráno jsme jeli do Chomutova do aquaparku a tam byly tobogány. Prostě jsem si to užila. Večer ve 12:00 jsme si připili. Na Štědrý den ráno jsem vstala, hrozně jsem se těšila, za půl hodiny jsme zdobili stromek, pak jsme večeřeli v 6 hodin a pak to přišlo.

Dárky byly pod stromečkem. Panečku, to bylo radosti. Málem bych zapomněla! Také jsme na Silvestra byli v Roudnici na ohňostroji, bylo to krásné, stejně tak jako v kostele na vánočním koncertě.

- Nechápu to, že ty 4 dny utíkají pomalu, ale hodně pomalu! A těch 20 dní do Vánoc utíká rychle! No, byl Štědrý den, já jsem se vzbudila s bolestí břicha jako vždy a šla jsem do obýváku a tam jsem si sedla do křesla a bylo mi strašně špatně. Za chvilinku přišla mamka, řekla jsem jí, že je mi špatně. Mamka mi změřila teplotu a teplota byla vysoká. A tak jsem byla marůdek. Najednou vidím na našem stromečku dárek. Nějak brzo... A na něm je něco napsáno: Moje jméno. Tak to všem řeknu a jdu rozbalovat. V dárečku bylo lití olova, které jsem moc chtěla. Po lití olova jsme šli do kostela pro Betlémské světlo. Potom jsme šli domů krájet jablka. Štědrý večer jsem si moc užila, stejně jako Silvestr a Nový rok 2020.
- Letos jsem od Ježíška dostala k Vánocům Pet shop letadlo a auto. Fortnite postavičky a kartičky. Dále jsem dostala sportovní boty a oblečení. Ještě jsem dostala troje šaty, lego stavebnici a povlečení Kouzelná beruška a lampičku. Nakonec jsme se sestrou dostaly živého křečka, kterému jsme daly jméno Rolnička.
- O Vánocích přes večeři chodíme na tradiční rodinnou procházku. Po večeři k nám přišel Ježíšek. Všichni jsme dostali dárky. Mimo jiné jsem dostal: Lego Jurský svět, Lego technik, ponožky, na kterých je vesmír a auto na dálkové ovládání.
- Dali jsme si večeři a pak jsme šli vyhlížet Ježíška. Potom někdo zazvonil, tak jsme šli k vánočnímu stromku. Byly tam dárky. Šli jsme rozdávat a rozbalovat. Já jsem dostala: telefon, robo měďu, karaoke mikrofon, puzzle, knihu Gump, kryt na telefon, overal a spoustu jiných věcí. Nový rok jsme si moc užila. Ohňostroj v Roudnici byl neuvěřitelný. Moc jsem si ty Vánoce a Nový rok užila.
- Začátek prázdnin byl plný příprav a očekávání Štědrého dne. Byl to nejkrásnější den prázdnin. Od rána jsem se těšila na Štědrý večer. Hlavně na dárky. Dále jsem byla u tatínka, kde jsem měla druhé Vánoce. Jinak jsem chodila na procházky a návštěvy. Také jsem byla na výstupu na Řípu na Nový rok. A zase hurá do školy.

- Já byla na ohňostroji v Roudnici nad Labem. Hlídala jsem své sestře psa. Stavěla jsem kočičce domeček. A čekala jsem na Ježíška. A pak přišel a nechal mi tam hodně dárečků. Také jsem připravovala stůl na sváteční večeři. Byla jsem do půlnoci u tety a čekali jsme společně na Nový rok. Ježíšek mi nadělil XY BOX a hry, domino a scrabble, oblečení a zdobení kamínek a vlasové a nehtové studio. A velkého plyšového psa.

VZPoura úrazům očima dětí

- ✚ Dnes k nám do školy přijeli vozíčkáři. Vyprávěli nám své osudové příběhy. Bylo to zajímavé.
- ✚ Dnes nás navštívili dva handicapovaní, Jarmila a Zbyněk. Zajímavé bylo vyprávění o tom, jak se stalo to, že jsou na vozíku. Získali jsme plno nových informací a ponaučení. Mně se to líbilo, bylo to dost zajímavé povídání.
- ✚ Naši školu navštívili lidé, kteří skončili na vozíku a vyprávěli nám, jak se jim úraz stal. Třeba skokem do vody může člověk ochrnout. Nejvíce na nich obdivuji, že i přes to všechno se nevzdávají a někteří i sportují.
- ✚ Líbilo se mi, jak nás o všem poučovali. Líbilo se mi, jak nám na konci dali míčky. Líbilo se mi, jak nám pouštěli video.
- ✚ Dnešní vyprávění o úrazech bylo velice zajímavé a hodně poučné. Naučili jsme se spoustu nových a důležitých věcí.
- ✚ Dnes nás navštívili dva vozíčkáři. Oba nám vyprávěli svůj příběh, jak se na invalidní vozík dostali. Ukazovali nám různé obrázky a my jsme museli určit, co je na nich špatně a potom jsme naopak říkali, jak to má být správně. Například na kole máme používat přilbu, na kolečkové brusle mít také helmu a chrániče. Nemáme skákat do neznámých vod, jezdit v protisměru. Při přecházení vozovky nemáme koukat do telefonu, mít na uších sluchátka a přecházet se má po přechodu. Potom jsme si povídali o tom, jaké úrazy jsme si udělali v minulosti. Moc se mi to líbilo.
- ✚ Dne 7.1. se mi to moc líbilo, protože jsme se ponaučili, co máme dělat a co ne. Moc mi bylo líto těch vozíčkářů, že se jim to stalo. Nikdy nebudu nic takového dělat, protože nechci skončit na vozíčku. Vždy budu opatrná.
- ✚ Přijeli k nám do školy vozíčkáři a naučili nás být opatrný, řekli nám, co nesmíme dělat, ukazovali nám, co se jim stalo. Dostali jsme míčky.
- ✚ 7. 1. 2020 k nám přijeli vozíčkáři. Podělili se s námi o svůj smutný příběh se zraněním. Moc se mi to líbilo, byl to hodně smutný. A moc mne překvapilo, že o tom dokázali mluvit.
- ✚ Mně se líbilo, že se umí srovnat s postižením. Vyprávěli nám o tom, jak se jim úraz stal. Líbilo se mi, že jsme se mohli zeptat, co nás o úrazech zajímalo.

- ✚ Akce se mi líbila, protože jsme se poučili o tom, že nemáme dělat voloviny. Líbilo se mi vyprávění o příčině úrazů, protože věřím, že ty děti, co voloviny dělali, je dělat přestanou. Doufá, že letos ještě nějakou podobnou akci zažiji.
- ✚ Přijeli k nám vozíčkáři. Říkali, co nemáme dělat a co dělat máme. Moc se mi to líbilo.
- ✚ Na dnešní přednášce se mi líbilo, že ti lidé vůbec přijeli. A hlavně že byli ochotni mluvit o svém zranění. Tím se vlastně děti učí chovat bezpečně.
- ✚ Mně se nejvíc líbilo, jak tam ukazovali ta videa a obrázky. A taky vím, co mám dělat.
- ✚ Líbilo se mi, jak nám vyprávěli, co se jim stalo. Udělala se mi husí kůže z toho, jak jsme si podávali tu kost.
- ✚ Líbilo se mi, že nám vše vysvětlili. A také ty antistresové míčky. Bylo mi jich líto, že jsou na vozíčku. A nejvíc mi jich bylo líto, když jsem se dozvěděla, jak se jim to stalo. Jinak to setkání bylo moc příjemné. Mně se líbilo, jak vyprávěli, co se jim stalo. Vyprávěli nám, že při chůzi přes přechod bychom neměli mít mobil v ruce ani sluchátka na uších.
- ✚ Mně se líbilo, jak nám vyprávěli o tom, co se jim stalo, že se ocitli na vozíčku. Také bylo zajímavé video a fotky.
- ✚ Líbilo se mi video, kde jsem viděl zařízení, pomocí kterého vozíčkáři mohou řídit automobil.
- ✚ Čtvrtáci se dozvěděli, že na sebe mají dávat větší pozor, že i s handicapem lze sportovat, zaujali je příběhy života hostů a modely obratlů.
- ✚ VZPoura úrazům se mi líbila, protože jsem se poučil. Bylo to napínavé, viděli jsme obratle. Naši hosté nám vyprávěli, jak si poranili páteř. Pán se jmenuje Zbyněk, paní Jarmila. Zbyněk má páteř zlomenou páteř v pase, paní Jarmila v pěstce zad. Zbyněk se zranil při závodě na kole. Jarmila se zranila v autě, byla unavená a jela za kamarádkami a měla mikro spánek. Nabourala do stromu, ráno ji našel traktorista. Líbilo se mi to, protože to bylo napínavé. Zbyňkovi přilba při pádu zachránila život, přestože praskla, neboť ztlumila náraz. Oba hosté měli nejen poraněnou páteř, ale také míchu. Proto také nemohou hýbat tělem pod místem zranění.
- ✚ Paní Jarmila bourala až ve druhé zatáčce, kdy vyjela ze silnice a narazila automobilem do stromu. A pan Zbyněk se při závodu z kopce rozjel moc rychle a při prudkém zabrzdění vylétl z kola a dopadl na z výšky na zem.
- ✚ S programem jsem byl velmi spokojen, nejraději bych ho absolvoval ještě jednou. Moc věcí jsem se naučil, poučil se, byl to dobrý program. Také si pamatuji, že lidé s handicapem mohou hrát hokej, florbal nebo plavat.

✚ Naučila jsem spoustu nových věcí. Především jsem si odnesla myšlenku, že nemám jednat zbrkle nebo v afektu nebo něco ještě honem dělat, když jsem hodně unavená.

ANKETA - Škola v době hned po koronaviru

Zde máme vyjádření našich dětí, jak se jim líbí ve škole v době zvýšených hygienických opatření:

- V roušce ve škole se mi to moc nelíbí, ale klidně budu mít roušku.
- Musím mít roušku. Je to nepříjemné na dýchání. Jsme ve skupinách. Nesmíme se stýkat s druhou skupinou. Musíme si mýt ruce dezinfekcí.
- Líbí se mi rouška ve výuce. Ve škole se mi vždycky mlží brýle. Jinak se mi to líbilo všechno. Není mi v roušce rozumět, když čtu. Vůbec.
- Když přijdu do školy, musím si mýt ruce a musím mít roušku. V roušce je mi vedro. Jsme spojená třída. Je nás 6 dětí, druhá třída, třetí třída a čtvrtá třída. Výuka mě baví, ale souška mě nebaví.
- Když je výuka, musím mít roušku na obličeji. Je to blbé, ale dá se v tom dýchat. Je dobré, že když jsme na zahradě, můžeme mít roušku sundanou. Bylo by lepší nemít roušku...
- V roušce ve škole je moc divně. Kdyby nebyl koronavirus, neměli bychom roušky a neumírali by lidé. Ráno si ve škole důkladně umyjeme ruce a vydezinfikujeme. Paní učitelka má štít a roušku. A je nás šest dětí a jedna paní učitelka. Paní učitelka nám ráno měří teplotu a je hodná. A koronavirus začal 2020.
- Je dobré, že tady jsou jiní spolužáci. Dvě hodiny jsme venku nebo na tabletech. Nemáme moc učení, a proto si dělám každý den jeden předmět. V roušce je to normální, ale musej nám furt měřit teplotu, než jdeme dovnitř do školy. Přestože už je skoro léto, tak za mě škola dobrý. Máme jen čtyři hodiny, tak skoro nic neděláme. Já, když mám svoje úkoly hotové, tak si čtu. Baví mě, jak to tu mají teď zařízené.
- Je to divné, ale dobré, že se tolik neučíme. Chodíme ven a hrajeme si na tabletech a chodíme ven a venku si hrajeme.
- Já bych chtěl, aby už skončil koronavirus, abychom už nemuseli nosit roušky. Je to hnusnej pocit, už se těším, až to skončí.
- Jaký je život v roušce ve škole? Nošení roušek je fajnové, líbí se mi po tak dlouhé době zase ve škole se učit a vidět kamarády.

- Ve škole mě nebaví mít roušku. Špatně se v ní dýchá. Baví mě to víc venku než ve škole. Musíme mít dvoumetrové rozestupy.
- Ve škole se mi líbí, protože se dvě hodiny učíme a potom když je hezky, jdeme ven. Roušky se mi nelíbí nosit, protože když něco říkáme, není nám moc rozumět. Naštěstí si je venku můžeme sundat. Spojené třídy se mi moc nelíbí. Ale hlavně paní učitelky to musí mít těžké zvládnout pět tříd.
- Líbí se mi, že jsme spojení. Nelíbí se mi být celý den v roušce. Zajímá mě učení. A tablety mě také zaujaly.
- Líbí se mi, že tady mám z každé třídy pár kamarádů. Každý týden mám jinou paní učitelku. Trošku jim závidím, že si mohou místo roušky brát štít. Také se mi líbí, že nedostáváme úkoly domů a že si hrajeme na tabletech.
- V roušce je nuda, musíme ji nosit. Rouška vás tahá za uši. Když si jí dáte na pusu, cítíte, že je mokrá. Rouška je moc vlhká. Je nuda, že si ji musíte vyměňovat.
- Jedna zpráva z domova – V době, kdy nechodím do školy, se snažím svůj čas vyplnit různými zájmy. Ráno se věnuji učení, no někdy je to mučení. Počítám, čtu a učím se nová slovíčka z angličtiny. Po obědě vyrážím na kolo, nebo jsem na zahradě, kde moc ráda zalévám kytky, ale nejraději stříkám vodu na rodiče. No jo, sranda musí být!! Někdy si vyjedeme někam na výlet, který zakončíme pizzou nebo v cukrárně. Po večeri můžu být chvíli na mobilu a zavolat kamarádkám. Už se mi po nich stýská. Chci, aby doba korona skončila a my se všichni viděli. Těším se na nový školní rok v září!
- Anketu uzavíráme optimistickým názorem jedné žákyně: „Život v roušce ve škole je výborný. Aspoň nejsem doma a nenuším se. Mám tu kamarády a učím se tu ráda, a ještě k tomu sice dělám něco špatně, ale to doufám nevedí.“

Vtipy

- Chlapeček se snažně natahuje na špičky, aby zazvonil na zvonek, ale marná sláva, nedosáhne tam. Jde kolem starý pán, a když vidí chlapcovo trápení, chce mu pomoci a zazvoní. Chlapec na něj s povděkem pohlédne a řekne: „Fajn, dědo, a teď zdrháme!“
- Při štědrovečerní večeři se ptá synek svého tatínka: „Tati, máš v krku kost?“ „Nemám, synu.“ „A na čem ti tedy drží hlava?“
- „Tatínku, kde jsou pyramidy?“ Zajímá se malý Pět'a. „To zeptej maminky, kam je dala.“
- „Tati, máš dobrou paměť na obličeje?“ ptá se Vendelín tatínka. „Mám, proč to chceš vědět?“ „Tak to se ti bude hodit, protože jsem právě rozbil zrcadlo na holení.“
- Tatínek dostane na hlídání svou tříletou dcerku, chvíli neví, jak ji zabavit, ale když mu děcko donese kalíšek vody, usoudí, že hra na restauraci není špatný nápad, vodu vypije, objedná si další a takto se hra opakuje několikrát. Po dvou hodinkách dorazí konečně domů maminka a tatínek pyšně jí ukazuje, jak si s dcerou pěkně hrál. „Bože, ty jsi ale trdlo, to nevíš, že jediná voda, kam malá dosáhne, je ta v záchodě?“
- U Brabců zazvoní telefon, zvedne ho malá Ilonka a hlas v telefonu se ptá: „Je tatínek doma?“ „Ne, je zaneprázdněný.“ „A je doma maminka?“ „Taky nemůže, je zaneprázdněná.“ odpovídá popravdě holčička. „A co oba rodiče dělají?“ chce vědět hlas v telefonu. „Hledají mě.“

- „Tak jak bylo, Pavlíku u toho bezbolestného zubaře?“ ptá se maminka syna. „Docela dobrý, ale není pravda, že by byl bezbolestný. Když jsem ho totiž kousnul do prstu, křičel jako všichni ostatní.“

- S pláčem vběhne syn k mamince a ta se ho okamžitě ptá, co stalo? „Tatínek se na dvorku praštil kladivem do prstu!“ „Ale no tak, neplač, vždyť už jsi velký kluk, zasměj se tomu!“ „No právě, já jsem se zasmál!“

- Přebíjí se dva tátové na pískovišti: „Ten náš, dvouletý, udrží vzhůru desetakilovou činku na pět minut!“ chvástá se první otec. „To nic není, ten náš, roční, udrží vzhůru celou rodinu přes noc!“

- Pepíček dostane od tety krásné červené autíčko, má z něj velkou radost, ale než si ho začne užívat, maminka ho napomene: "No tak, Pepíčku, jak se říká tetě?" "Nevím!" Odpoví popravdě Pepíček. "No tak, Pepíčku, jak říkám tatínkovi, když přinese výplatu?" "Jo aha!" plácne se Pepíček do čela: "Neříkej, že je to všechno!"

Přejeme Vám příjemné prožití letních prázdnin a dovolené

a těšíme se v září na shledanou!!!

Časopis vychází 30. 6. 2020

Staň se i ty naším korespondentem či redaktorem!

(texty jsou převzaty od dětí i s pravopisnými chybami)

